

TASKFORCE GAZETTE

Wereldwijd eist de uitbraak van het coronavirus levens en kostwinning, terwijl de gezondheidsstelsels het begeven, het onderwijs wordt verstoord en gezinnen worstelen om het hoofd boven water te houden.

Gemeenschappen over de hele wereld gaan de uitdaging aan, hoewel de verspreiding van het virus in sommige landen daalt, is de sociale tol van het virus snel en hard gekomen. En op veel plaatsen gaat het ten koste van de meest kwetsbare kinderen.

Zonder effectieve actie dreigt deze gezondheidscrisis een kinderrechten crisis te worden.

Ontregelingen in de samenleving hebben een zware impact op kinderen: op hun veiligheid, hun welzijn, hun toekomst. Alleen door samen te werken kunnen we miljoenen meisjes en jongens gezond, veilig en lerend houden.

In deze uitgave van de Taskforce Gazette vindt u diverse artikelen en updates over **kwetsbare kinderen**, met meer over acties, programma's en projecten op de Nederlands-Caribische eilanden.

Klik hier voor een video van [een speciaal panel over de bescherming van kwetsbare kinderen tijdens COVID-19](#), georganiseerd door UNICEF in samenwerking met de World Innovation Summit for Health (WISH).

Project in de Spotlight

BES(t)4KIDS

BES(t)4KIDS, het project dat deze editie van de Taskforce Gazette in de spotlights staat, is een programma dat is opgezet door de drie Caribische Openbare Lichamen (Bonaire, St. Eustatius en Saba, de zogeheten BES-eilanden) en vier Nederlandse ministeries (SZW, OCW, VWS EN BZK), die samen 1 partner vormen, 'het rijk'. BES(t)4KIDS is begin 2019 gestart om ervoor te zorgen dat alle kinderen van de BES-eilanden tussen 0-12 jaar gelijke kansen krijgen op goede, veilige en toegankelijke kinderopvang (dagopvang en buitenschoolse opvang).

"We hebben de ambitie om de kwaliteit van de kinderopvang in Caribisch Nederland te versterken en de toegankelijkheid ervan te verbeteren," vertelt Fleur Lagcher, de programmamanager.

"Alle kinderen van de BES-eilanden moeten de mogelijkheid hebben om zich volop te ontwikkelen en naar een dagopvang of buitenschoolse opvang te gaan. De focus van het programma ligt op het creëren van een veilige en zorgzame omgeving voor kinderen, die ook voor alle ouders toegankelijk is." Diverse aspecten die een kind kwetsbaar maken, zoals extreme armoede, mishandeling of een afwezige ouder, zijn meegenomen in de opzet van BES(t)4KIDS. Één van de doelen is om met BES(t)4KIDS een veilige, optimaal doorlopende ontwikkeling van het kind te behalen. Een goede samenhang tussen onderwijs en kinderopvang is van belang, zodat het kind zich doorlopend emotioneel, sociaal, motorisch en cognitief goed kan ontwikkelen.

“We hebben een wetsvoorstel gemaakt. Als dit wordt aangenomen, treedt het in januari 2023 in werking, wanneer de doelen van BES(t)4KIDS behaald moeten zijn en het programma afloopt,” vertelt Fleur. Met de inwerkingtreding van de nieuwe wet zal de kwaliteit en financiering van de kinderopvang op de BES-eilanden duurzaam en structureel gewaarborgd zijn. Ouders mogen altijd zelf de keuze maken of ze hun kind wel of niet naar een opvang sturen, “maar het moet mogelijk zijn.” legt Fleur uit. “Er mogen geen financiële of andere drempels zijn. Kinderopvang kan, in aanvulling op de ouders, een belangrijke bijdrage leveren aan de juiste ontwikkeling van een kind.”

De focus van de kinderopvangcentra is momenteel gericht op het verbeteren van het pedagogisch klimaat, het bieden van een veilige omgeving voor kinderen en een gevarieerd aanbod aan activiteiten.

Samen met UNICEF Nederland zijn bij de kinderopvangcentra sessies georganiseerd om te inventariseren wat per eiland de pedagogische visie was. Iets dergelijks is ook gedaan met de partners van de centra, zoals scholen, centra voor jeugd en gezin, jeugdzorg, collega's van de Openbare Lichamen, en andere. Aan de hand van die sessies is per eiland een eilandelijke pedagogische visie ontwikkeld en die is vervolgens door de kinderopvangcentra vertaald naar een eigen pedagogisch beleidsplan.

BES(t)4KIDS heeft zes programmalijnen, waarvan er één gericht is op het bieden van een integrale zorgstructuur, die aansluit op de zorgstructuur in het onderwijs en waar de preventie ook naadloos op aansluit. Daaronder valt ook de zogeheten 'inclusieve opvang'. "Dit betekent dat er in principe geen aparte organisaties zijn voor kinderen die extra zorg of ondersteuning nodig hebben. Iedere kinderopvang zal in staat worden gesteld om zorgkinderen in de eigen organisatie op te vangen en te begeleiden, eventueel met expertise die binnengehaald kan worden. Toch kunnen er zich gevallen voordoen die meer expertise vragen dan een opvang kan bieden," vertelt Fleur. "Op dit moment draait er een pilot op elk eiland om te onderzoeken hoe we structuur aan kunnen brengen in de ondersteuning van kinderen met een extra zorg- of ondersteuningsbehoefte, en waar precies onderscheid moet worden gemaakt tussen de eenvoudige extra zorg bij lichte problematiek en de meer specialistische extra zorg bij zwaardere problematiek. Ook is er een koppeling met de Openbare Lichamen om te kijken in hoeverre er meer gedaan kan worden aan preventie en primaire pedagogische ondersteuning. Daarnaast wordt op ieder eiland samengewerkt met het expertisecentrum onderwijszorg, het EOZ. Dat kan bepaalde ondersteuning en begeleiding zelf bieden aan zorgkinderen in de kinderopvang, maar kan bijvoorbeeld ook helpen specialistische expertise in te schakelen als dat nodig is."

De structuren en protocollen zijn nog in ontwikkeling, en het blijkt niet altijd makkelijk om organisaties onderling informatie te laten delen (mede door het recht op privacy van minderjarigen), maar "alle klokken staan gelijk," zegt Fleur. "Er wordt hard aan gewerkt binnen die organisaties om dichter naar elkaar toe te groeien. En het is goed dat de pilots de ruimte geven voor elk eiland om daar een manier in te vinden in het belang van het kind. Daar zal de regelgeving die hoort bij het wetsvoorstel ook op worden ontworpen, zodat elk eiland haar eigen invulling eraan kan geven, terwijl de basisstructuur hetzelfde blijft."

In Gesprek Met...

HET VEILIGHEIDSHUIS

Het Veiligheidshuis Curaçao is een netwerk van partners uit de strafrecht-, de zorg-, de onderwijs- en de hulpverleningsketen. Zij werken samen om, door middel van sociale en strafrechtelijke interventies, probleemjongeren tussen de 12 en 18 jaar op het rechte pad te houden. De belangrijkste deelnemers zijn het Openbare Ministerie (OM), de Gezinsvoogdij Instelling Curaçao (GVI), de Voogdijraad, het Korps Politie Curaçao (KPC), de Stichting Ambulante Justitiële Jeugdzorg Curaçao (AJJC), Skuchami, Slachtofferhulp en de Leerplicht Unit van het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport (OWCS). Via het Veiligheidshuis Curaçao wordt het net rond criminele jongeren, of jongeren die dreigen te vervallen in criminaliteit, strakker aangetrokken en wordt er vroegtijdig ingegrepen.

Het hoofddoel is om jeugdcriminaliteit terug te dringen, daarmee te komen tot een veiligere samenleving en zo te voorkomen dat toename van jeugdcriminaliteit tot maatschappelijke uitval en overlast leidt.

Alle partners hebben een vergelijkbare, persoonsgerichte aanpak op maat. Bij elkaar gebracht levert dat een schat aan informatie op over de probleemjongeren en hun omgeving, en antwoorden op vragen als: hoe is de gezinssituatie, zijn er problemen met de opvoeding, is er sprake van een psychische stoornis bij de jongere, e.d. Deze nieuwe aanpak maakt een combinatie mogelijk van allerlei jeugdsancties.

De minderjarigen worden onderverdeeld aan de hand van twee thema's.

- Het risicojongerenoverleg (RJO) is een thema met als doel om vroegtijdig in te grijpen en het afglijden in de criminaliteit te voorkomen.
- Het justitiële-casusoverleg (JCO) is een thema met als doel om afdoeningsmaatregelen (maatregelen om tot een beslissing over vervolging te komen) te coördineren met betrokken partners, zodat het hulpaanbod aansluit bij het strafrechtelijk proces.

Mildred Francisca, directrice van de Stichting Ambulante Justitiële Jeugdzorg Curaçao (AJJC), waar het Veiligheidshuis onder valt, vertelt dat de AJJC bestaat uit drie afdelingen: Afdeling HALT/Guia Prevencion i Supervishon, Afdeling Jeugdreclassering, en afdeling Veiligheidshuis.

Het Veiligheidshuis begeleidt zelf geen cliënten, maar de organisaties die hieraan verbonden zijn wel. De casussen komen binnen bij het Veiligheidshuis via diverse partners, zoals de scholen, Yudaboyu, Skuchami of de politie. De verschillende partners van het Veiligheidshuis die de casus inbrengen, blijven meestal eigenaar van de casus.

Bestrijding & Preventie Jeugdcriminaliteit

Tijdens het overleg, de zogeheten 'tafels', wordt per casus bepaald wat de aanpak zal zijn, welke instantie wat gaat doen en naar welke organisaties kan worden doorverwezen. Wanneer de jongere doorverwezen wordt naar de Afdeling Risicjongeren van het AJJC, maakt de jeugdwerker een plan van aanpak en begeleidt deze de jongere tijdens het traject. Wanneer de jongere psychiatrische problemen heeft, kan het Veiligheidshuis hem of haar ter behandeling verwijzen naar Skuchami of Yudaboyu. Gedurende het traject vindt regelmatig terugkoppeling met het Veiligheidshuis plaats.

De afdeling Guia Prevencion i Supervision (GPS)/HALT binnen het AJJC, die gericht is op het voorkomen van jeugdcriminaliteit, kan zowel de jongere als de ouders bepaalde trainingen aanbieden, zoals Triple P. De jongeren konden daarnaast eerder op kantoor terecht om op computers hun huiswerk te maken, maar dit is tijdelijk gestopt door de covidpandemie. "De jongeren die nog wel naar kantoor komen, zijn de jongeren die deelnemen aan trainingen of die komen voor een begeleidingsgesprek," vertelt Mildred. Vanuit GPS kunnen casussen van jongeren die na afloop van hun traject blijken terug te vallen in het ongewenste gedrag, weer geopend worden, waarna de begeleiding weer wordt opgepakt. GPS communiceert altijd met het Veiligheidshuis dat een casus weer geopend is.

Zo begeleidt de afdeling HALT/Guia Prevencion i Supervision de jongeren die risicogedrag vertonen, maar die nog geen justitiecontacten hebben gehad, gedurende 6 tot 12 maanden op alle leefgebieden om te voorkomen dat de situatie verergert. Soms meldt een jongere zich uit eigen beweging, soms via de ouders, maar het vaakst komen de aanmeldingen binnen via de scholen. "De jongere begint op te vallen door bijvoorbeeld veel schoolverzuim of gedragsproblemen," aldus Mildred.

Wat het meeste succes blijkt te hebben voor de jongeren die via AJJC begeleid worden, is aandacht. "Aandacht voor de jongere en het systeem (van ouders/ verzorgers, broertjes en zusjes). Dit vereist wel meer productie-uren van ons, maar het blijkt de meest effectieve en duurzame aanpak te zijn," zegt Mildred.

Op dit moment is het Veiligheidshuis bezig met de ontwikkeling van een aantal extra 'tafels'. Een tafel zal opgezet worden voor casussen van criminele gezinnen, een andere tafel zal gericht zijn op casussen met relationeel geweld en er komt een tafel voor wijkaanpak. Voor de begeleiding van gezinnen met relationeel geweld wordt op dit ogenblik een training gegeven aan partners voor daderhulpverlening. Het AJJC gaat in juli 2022 fuseren met GVI, AJJC, SSHC en Bureau Voogdijraad, inclusief het meldpunt kindermishandeling en relationeel geweld, en ook het Veiligheidshuis.

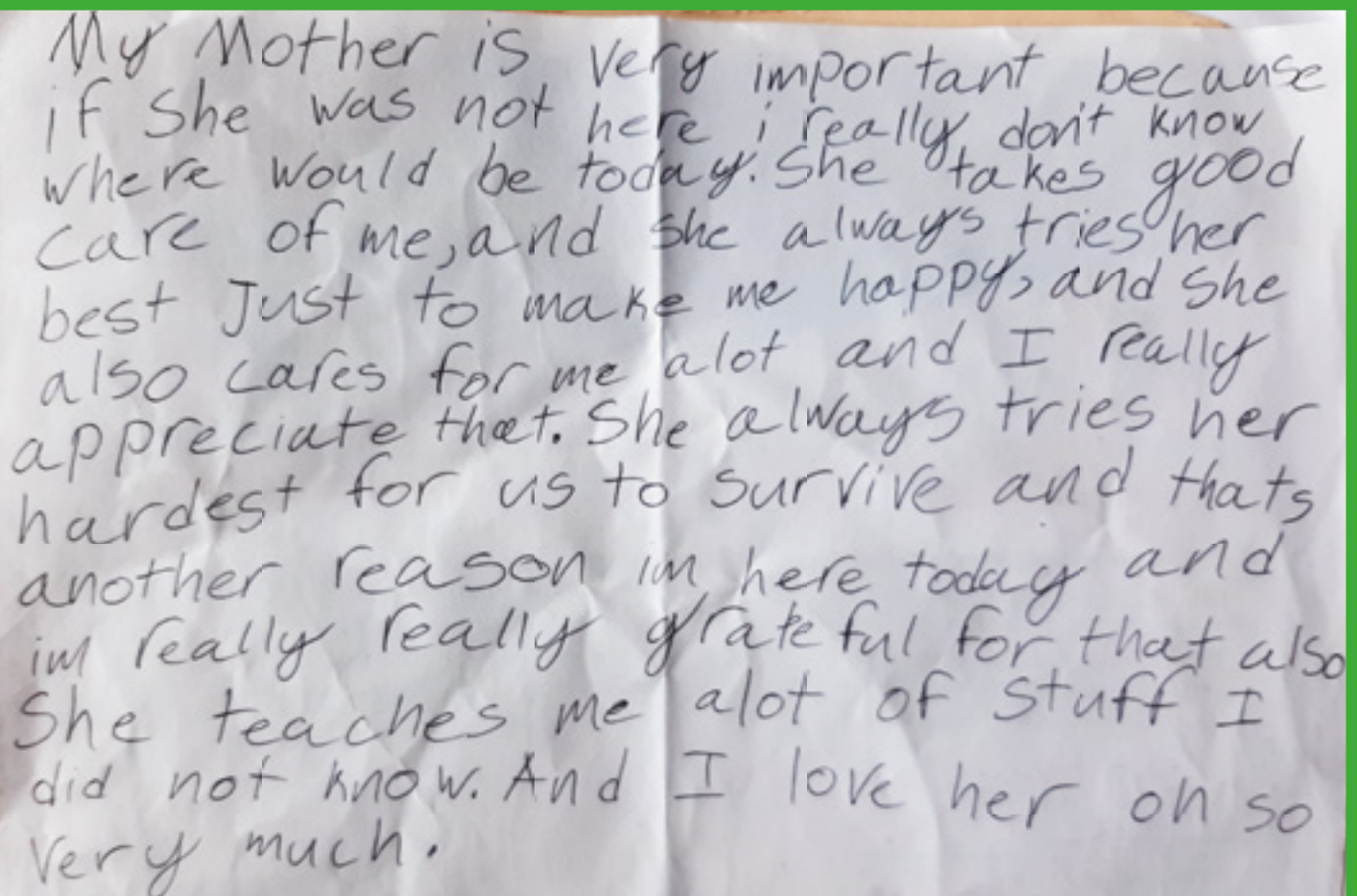

Kinderen en Jongeren aan het Woord

Sherrienne Spreekt

Mijn moeder is heel belangrijk, want zonder haar zou ik niet weten waar ik zou zijn. Ze zorgt goed voor mij en ze doet altijd haar best om me blij te maken en ze geeft echt veel om me en ik vind dat zo fijn. Ze doet altijd haar best zodat we kunnen overleven en dat is een andere reden waarom ik er nog ben en ik ben haar heel erg dankbaar dat ze me dingen leert die ik nog niet wist. En ik hou echt zoveel van haar.

~ Sherienne (9 jaar)

A photograph of a handwritten note on crumpled white paper, framed with a green border. The text is written in cursive and reads: "My Mother is very important because if she was not here i really don't know where would be today. She takes good care of me, and she always tries her best just to make me happy, and she also cares for me alot and I really appreciate that. She always tries her hardest for us to survive and thats another reason im here today and im really really grateful for that also she teaches me alot of stuff I did not know. And I love her oh so very much." The signature "Sherrienne (9)" is written at the bottom right of the note.

My Mother is very important because if she was not here i really don't know where would be today. She takes good care of me, and she always tries her best just to make me happy, and she also cares for me alot and I really appreciate that. She always tries her hardest for us to survive and thats another reason im here today and im really really grateful for that also she teaches me alot of stuff I did not know. And I love her oh so very much.

Sherrienne (9)

In Vogelvlucht

'In Vogelvlucht' is een overzicht van wat er op de eilanden gebeurt rond het actuele thema van de Taskforce Gazette: kwetsbare kinderen.

ARUBA

Recentelijk is op Aruba een centrum voor personen met meervoudige beperkingen geopend. Het centrum, Centro di Cuido Ambiente Feliz, biedt 24-uurs intensieve intramurale zorg. Het project heeft begin september 2021 de eerste fase geopend met het eerste huis, dat inmiddels de eerste drie minderjarige cliënten heeft ontvangen. De locatie kan in totaal aan twintig cliënten intensieve zorg bieden. Cliënten zullen intensieve zorg, therapie en dagbesteding op één en dezelfde locatie ontvangen. Dit project is mogelijk gemaakt dankzij de financiële steun van het Land Aruba, middels het fonds Sociaal Crisisplan, Samenwerkende Fondsen en CEDE Aruba. Aan het begin van 2021 is ook de woning "Cas Blinchi" geopend, waar vier minderjarigen met verstandelijke beperkingen van lichte zorg worden voorzien.

BONAIRE

Inclusieve Kinderopvang voor Zorgkinderen is een pilotprogramma waarbij het multidisciplinair team van Centrum voor Jeugd en Gezin is versterkt met een orthopedagoog en kinderopvangcoaches. Hierdoor worden de reguliere opvangorganisaties ondersteund en begeleid voor de opvang van zorgkinderen. Daarnaast wordt de nieuwe eerstelijnszorgstuctuur getoetst, waarbij de samenwerking tussen de ouders, eerste- en tweedelijnszorg ook een belangrijke rol speelt.

CURAÇAO

Als gevolg van de pandemie zijn er meer kwetsbare kinderen bijgekomen in 2020. Behalve om maatschappelijke kwetsbaarheid gaat het ook om emotionele kwetsbaarheid. Dankzij de pandemie is de overheid nu beter op de hoogte van het aantal ongedocumenteerde kinderen op het eiland. De overheid werkt nauw samen met NGO's om de behoeftes van deze kinderen beter in beeld te kunnen krijgen. In het nieuwe jeugdbeleid zal deze groep overigens expliciet opgenomen worden.

ST. MAARTEN

Alle kinderen met een lichamelijke handicap hebben, conform de bestaande onderwijsverordeningen, toegang tot openbare en gesubsidieerde scholen, maar niet alle scholen in St. Maarten zijn uitgerust voor kinderen met verschillende lichamelijke handicaps. De regering van St. Maarten is bezig met het opstellen van beleid voor speciaal onderwijs, om beter in te spelen op de behoeften van deze doelgroep. Het beleid voor speciale behoeften zal criteria omvatten voor het concept van scholen die inclusief en speciaal onderwijs aanbieden. Het opstellen van het beleid zal naar verwachting in 2022 worden afgerond, waarna de implementatie kan beginnen.

SABA

In 2020 begon de lokale Lionsclub met de distributie van voedselpakketten onder gezinnen die het niet breed hebben.

ST. EUSTATIUS

Er komt meer ondersteuning voor ouders in de vorm van korte workshops van het Strong Roots programma. Er is ook continue aandacht voor jongeren, door ondersteuning te bieden aan buitenschoolse opvang en de Sport Foundation. Daarnaast gaat veel aandacht uit naar de positieve aspecten van de leerplicht, door de samenwerking met scholen en de jeugd uit te lichten.

Tot op de Bodem

Schadelijke Jeugdervaringen in het Caribisch Gebied

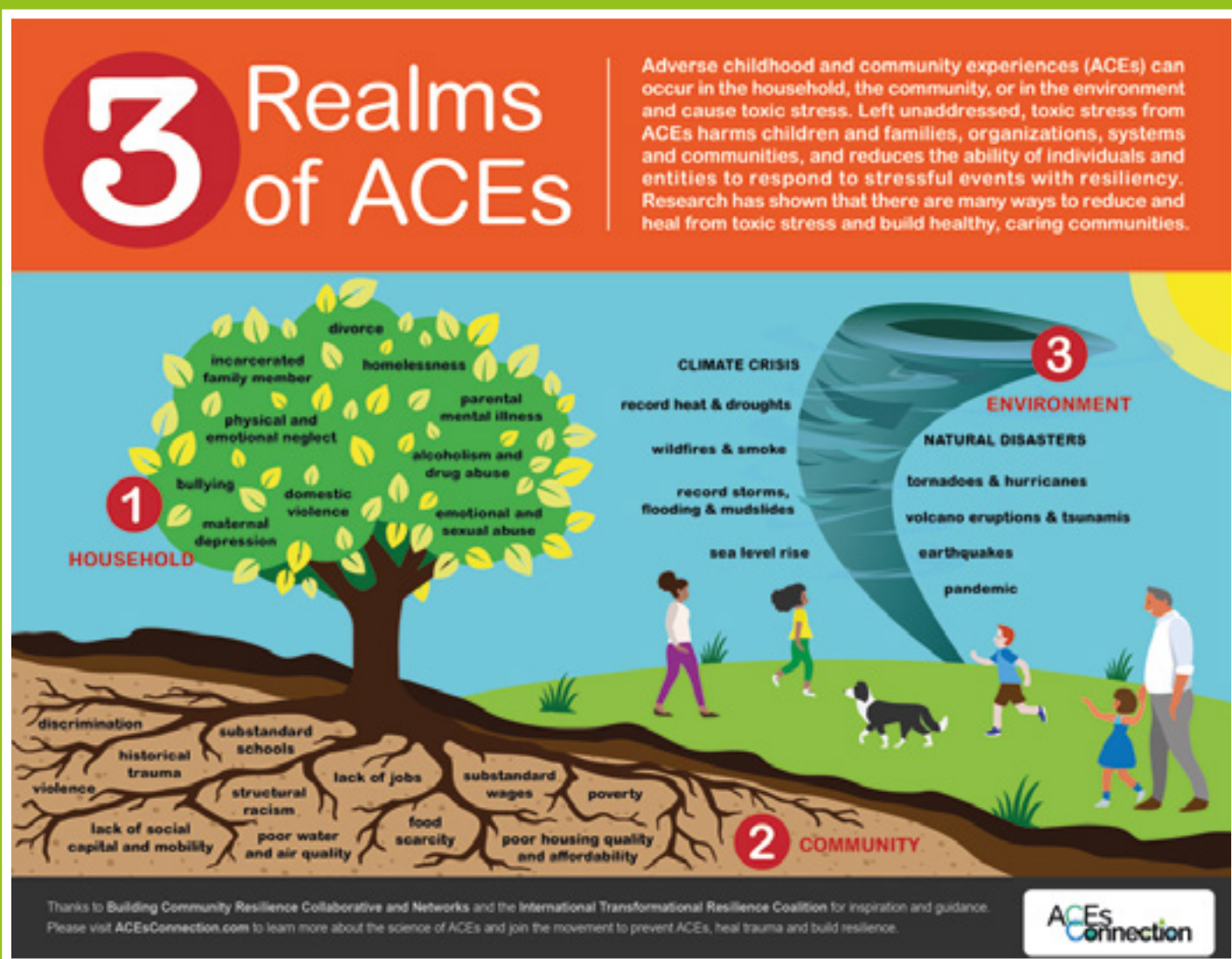
Juleus Ghunta is geboren en getogen op Jamaica. Hij heeft een haast onvoorstelbaar moeilijke jeugd gehad, waarbij gruwelijke mishandeling en verwaarlozing aan de orde van de dag waren. Hij leerde pas lezen toen hij 12 was, werd van zijn 14de tot 17de de jaar door zijn familie gedwongen om op zichzelf te wonen, en was een groot deel van zijn tiener- en jongvolwassen-jaren kwijt aan de poging om tal van lichamelijke en geestelijke ziekten te overwinnen. Zijn inspanningen om te genezen leidden hem naar verschillende landen in het oostelijke deel van het Caribisch gebied, naar Tottori op het platteland van Japan en naar de Universiteit van Bradford in het VK, waar hij in 2018 een masterdiploma in Peace Studies behaalde. In Bradford schreef hij zijn auto-etnografische proefschrift over schadelijke jeugdervaringen (Adverse Childhood Experiences, ACE's), waardoor hij zijn pijnlijke vroege jaren kon onderzoeken tegen de achtergrond van een bredere sociale context op Jamaica. De Taskforce Gazette sprak met hem over zijn inspanningen om het bewustzijn over ACE's in het Caribisch gebied te vergroten.

ACE's verwijzen naar bronnen van intense stress die veel kinderen ervaren, waaronder armoede, fysiek, emotioneel of seksueel misbruik, verwaarlozing, geweld in de gemeenschap, racisme en slachtoffer zijn van pesten. ACE's kunnen schadelijke effecten hebben op de hersenen van kinderen, de ontwikkeling van het immuunsysteem en het algehele welzijn. Ook op volwassen leeftijd kunnen die effecten nog altijd te merken zijn. Uitgebreid onderzoek naar ACE's heeft zorgverleners geholpen een beter begrip te krijgen van de correlaties tussen trauma, toxische stress en een breed scala aan gedrags-, educatieve en gezondheidsproblemen waarmee kinderen worden geconfronteerd.

[Een onderzoek aan de Stanford University](#), geleid door Dr. Nadine Burke Harris, een vooraanstaand pleitbezorger van ACE-bewustzijn, toonde aan dat kinderen die vier of meer ACE's ervaren 32 keer meer kans hebben op gedrags- en leerproblemen. Ghunta merkte op dat een van de fascinerende prestaties van de ACE-wetenschap "is dat het ons helpt om duidelijke verbanden te leggen tussen bepaalde ACE's en bepaalde gedrags- en gezondheidsresultaten bij kinderen en volwassenen. Dit is een belangrijke vooruitgang in onderzoek naar de ontwikkeling van kinderen."

Het oorspronkelijke ACE-onderzoek werd in 1988 uitgevoerd door de in de VS gevestigde Center for Disease Control and Prevention (CDC) en Kaiser Permanente. Tussen 1995 tot 1997 vulden 17.333 patiënten een vragenlijst in over tien categorieën van schadelijke ervaringen in de kindertijd. De ACE's van CDC-Kaiser waren gelijkelijk verdeeld over twee categorieën: kindermishandeling (emotioneel, fysiek, seksueel misbruik, plus emotionele en fysieke verwaarlozing) en traumatische ervaringen binnen het gezin (moeder gewelddadig behandeld, drugsmisbruik, psychische aandoeningen, scheiding van ouders, crimineel gezinslid).

Ghunta vertelde tijdens ons interview dat zeventig procent van de deelnemers aan het oorspronkelijke onderzoek universitair opgeleide blanke Amerikanen waren. Daardoor “waren veel van de ACE's waarmee mensen in de Global South-landen worden geconfronteerd, zoals extreme armoede, kinderarbeid en dakloosheid, niet opgenomen in de lijst. Uitgebreide lijsten bevatten nu verschillende schadelijke klimaat- en gemeenschapservaringen, zoals orkanen of vulkaanuitbarstingen.”

Sommige van deze ervaringen worden routinematig benadrukt in UNICEF's situatieanalyses van kinderen in het Caribisch gebied. Ghunta merkte op dat hoewel deze onderzoeken van cruciaal belang zijn, ze geen ACE-raamwerk gebruiken dat kan helpen de aard, omvang en impact van ACE's en toxische stress beter te begrijpen. "Er zijn in de regio minder dan tien peer-reviewed onderzoeken naar ACE's gedaan. Er zijn meer studies nodig om de verbanden tussen specifieke ACE's en bepaalde uitkomsten bloot te leggen," zegt Ghunta. "We hebben deze gegevens nodig om met betere preventieprogramma's te kunnen werken. Op Jamaica bijvoorbeeld hebben we miljarden verspild aan programma's die de symptomen van problemen aanpakken in plaats van de onderliggende problemen zelf op te lossen."

Ghunta erkende dat mensen het over het algemeen moeilijk vinden om over trauma's en kindermishandeling te praten. "Dergelijke discussies zijn moeilijker voor mannen, die vaak worden ontmoedigd om hun emoties te uiten. De gevolgen hiervan zijn verstrekkend voor alle aspecten van de Caribische ontwikkeling. We moeten het bewustzijn van deze problemen vergroten en revolutionaire benaderingen volgen om ze op te lossen. Deze ongemakkelijke maar noodzakelijke gesprekken zullen hopelijk leiden tot het creëren van op trauma gebaseerde wetgeving en programma's in de hele regio."

Table 2. Items in Original and Revised ACE Scales

ACE Scale Adversities (Lifetime)	
Original	Revised
Emotional abuse	Emotional abuse
Physical abuse	Physical abuse
Sexual abuse	Sexual abuse
Physical neglect	Physical neglect
Emotional neglect	Emotional neglect
Mother treated violently	Household mental illness
Household substance abuse	Property victimization (nonsibling)
Household mental illness	Peer victimization (nonsibling)
Incarcerated household member	Exposure to community violence
Parental separation or divorce	Socioeconomic status
	Someone close had a bad accident or illness
	Below-average grades
	Parents always arguing
	No good friends (at time of interview)

Abbreviation: ACE, Adverse Childhood Experiences.

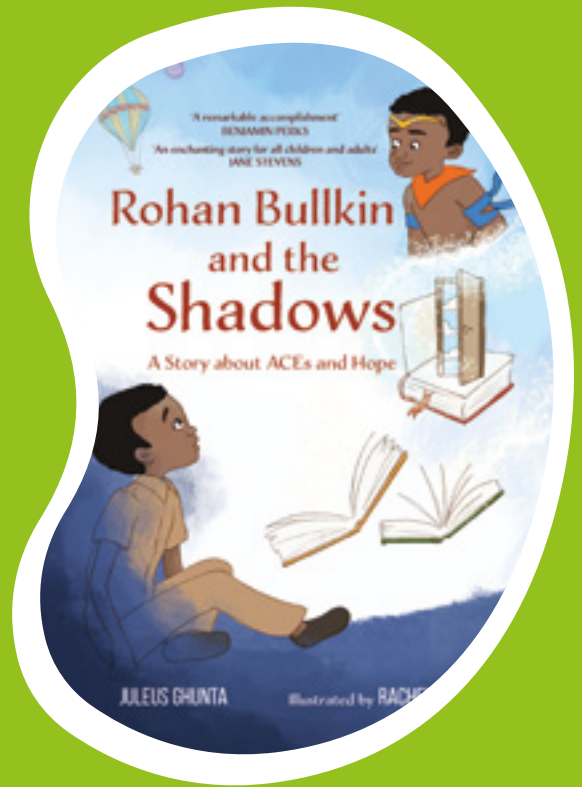
Een deel van Ghunta's inzet richt zich op het aanmoedigen van mensen om positieve ervaringen uit de kindertijd (PCE's) te bespreken. Hij zei dat een kind 10 ACE's kan ervaren en nog steeds kan uitblinken in het leven als dat kind consistente ondersteuning krijgt van zorgzame volwassenen. Hij citeerde de vooraanstaande kinderontwikkelingsspecialist Dr. Gabor Maté, die opmerkte dat 'kinderen niet getraumatiseerd raken omdat ze gewond raken, maar omdat ze alleen zijn met de pijn die hun is aangedaan'. Volgens Ghunta "moeten kinderen die ontregeld zijn door trauma, ervaringen opdoen die hun gevoel van hopeloosheid met kracht tegengaan. Stabiliteit, liefde, consistente ondersteuning en zorg zijn het tegengif voor veel verlamme mentale en fysieke uitdagingen."

Ghunta liet zich zeer kritisch uit over de theorie die stelt dat door het 'repareren' van gezinnen onze sociaaleconomische problemen op magische wijze zullen verdwijnen. "Dat denken is kortzichtig en leeg. Veel ACE's, zoals extreme armoede, worden veroorzaakt door structureel geweld, wat leidt tot allerlei intersectionele uitdagingen in Caribische staten. ACE's moeten gezamenlijk worden aangepakt door regeringen, INGO's, maatschappelijke organisaties en anderen. De meeste van onze kernuitdagingen - van hoge misdaadcijfers tot 'Nationally Determined Contributions' (NDC's) tot slechte onderwijsresultaten - worden veroorzaakt door ACE's en toxische stress. Op trauma's gebaseerde wetgeving zou een topprioriteit moeten zijn voor regionale beleidsmakers. De ACE-beweging in de regio kan enorm profiteren van het werk dat al is gedaan door organisaties zoals het CDC, het Dr. Burke-Harris' Centre for Youth Wellness, de WHO en PACEs Connection. Onderzoek en bronnen die door deze organisaties zijn gepubliceerd, zijn online voor iedereen beschikbaar."

[Ghunta's](#) nieuwe boek *Rohan Bullkin and the Shadows: A Story about ACEs and Hope* (geïllustreerd door Rachel Moss) zal in december 2021 door CaribbeanReads worden gepubliceerd. Het boek belicht verbanden tussen ACE's, toxische stress en de schoolse zwakheden en storend gedrag van veel kinderen. Het laat zien hoe ondersteunende omgevingen en het vermogen om goed te lezen de kansen van kinderen om trauma te overwinnen en succesvol te worden aanzienlijk vergroten. Dit boek biedt niet alleen een medium voor kinderen en volwassenen om hun ACE's te verkennen, maar is ook bedoeld om anderen te helpen een dieper begrip te ontwikkelen van de symptomen van toxische stress en manieren waarop ze bondgenoten kunnen zijn voor degenen die ondersteuning nodig hebben.

Juleus Ghunta is een Chevening Scholar, kinderschrijver, lid van Jamaica's National Taskforce on Character Education en een pleitbezorger in de beweging van de schadelijke jeugdervaringen (ACE's) in het Caribisch gebied. Hij heeft een MA in Vredesstudies van de Universiteit van Bradford en een BA in Media van de Universiteit van West-Indië, Mona. Zijn gedichten en essays over ACE's zijn verschenen in meer dan 30 tijdschriften in 15 landen. In 2020 ontving hij een CATAPULT Caribbean Creative Online-beurs om zijn werk aan ACE's voort te zetten. Hij ontving de Catherine James Poëzieprijs door Interviewing the Caribbean Journal in 2017, en stond op de shortlist voor de Small Axe Poëzieprijs in 2015 en 2016. Zijn prentenboek *Tata and the Big Bad Bull* werd in 2018 uitgegeven door CaribbeanReads en hij is de co-redacteur van de december 2019 en maart 2020 nummers van Interviewing the Caribbean, die gericht zijn op kinderliteratuur en ACE's in het Caribisch gebied. Hij is ook de co-redacteur van een speciale uitgave van PREE Magazine over tegenspoed bij kinderen in het Caribisch gebied. U kunt contact met hem opnemen via juleusghunta@gmail.com

De Taskforce Gazette is een uitgave van de Interlandelijke Taskforce Kinderrechten. Bezoek onze website voor aanvullende informatie

<https://www.tfkinderrechten.info/>